

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Marie Turkové a JUDr. Petra Průchy v právní věci žalobce: **N. A.**, právně zastoupen JUDr. Tomášem Cabalkou, advokátem, se sídlem 281 67 Stříbrná Skalice, U Jabloně 358, proti žalovanému Ministerstvu vnitra, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, pošt. schránka 21/OAM, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 2. 11. 2004, č. j. 46 Az 1053/2003 – 37,

t a k t o :

- I. Řízení **s e z a s t a v u j e .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Praze rozsudkem ze dne 2. 11. 2004, č. j. 46 Az 1053/2003 – 37, rozhodl o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ve věci azylu, vydanému dne 22. 9. 2003, pod č. j. OAM-1777/AŘ-2002 tak, že se žaloba zamítá. Současně rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení. Citovaným rozhodnutím ministr vnitra České republiky z podnětu rozkladu, který podal žalobce N. A. proti rozhodnutí Ministerstva vnitra České republiky č. j. U-846/VL-14-02-2000 ze dne 5. 9. 2001, rozhodl podle § 29 a § 30 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), po přezkoumání napadeného rozhodnutí ve smyslu § 59 odst. 1 – 4 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), tak, že napadené rozhodnutí o neudělení azylu žalobci a o neexistenci překážek vycestování ve smyslu § 91 zákona o azylu potvrdil, a rozklad zamítl. Krajský soud v Praze shledal rozhodnutí správního orgánu druhého stupně, jakož i rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, zákonným, a proto žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), zamítl.

Proti tomuto rozsudku podal žalobce obsáhlou kasační stížnost, a to z důvodu uvedeného v § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s., tedy pro nezákonnost spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem, a z důvodu uvedeného v § 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s., t. j. pro vady řízení spočívající v tom, že byl porušen zákon v ustanoveních o řízení před správním orgánem, jmenovitě ustanovení § 32 odst. 1 správního řádu takovým způsobem, že to mohlo ovlivnit zákonnost přezkoumávaného rozhodnutí. Navrhoval, aby Nejvyšší správní soud napadený rozsudek Krajského soudu v Praze zrušil a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení. Současně navrhoval, aby Nejvyšší správní soud přiznal odkladný účinek kasační stížnosti.

Žalovaný ve svém písemném vyjádření ke kasační stížnosti popřel oprávněnost jejího podání s odůvodněním, že jak jeho rozhodnutí ve věci azylu ve všech částech výroku, tak i napadený rozsudek soudu, byly vydány v souladu s právními předpisy. Odkázal na obsah správního spisu, zejména na vlastní podání a výpovědi žalobce (dále jen „stěžovatele“), učiněná ve správním řízení. Navrhoval, aby Nejvyšší správní soud kasační stížnost zamítl a nepřiznal jí odkladný účinek.

Krajský soud v Praze předložil poté spis Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o kasační stížnosti stěžovatele.

Dříve než Nejvyšší správní soud přistoupil k projednání kasační stížnosti, stěžovatel prostřednictvím svého právního zástupce JUDr. Tomáše Cabalky, připisem ze dne 8. 4. 2005, vzal výslovně kasační stížnost podanou proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 2. 11. 2004, č. j. 46 Az 1053/2003 – 37, zpět. Podle obsahu přípisu dospěl stěžovatel k závěru, že se již nemíní domáhat cestou kasační stížnosti zrušení uvedeného rozsudku, a proto po zralé úvaze bere kasační stížnost zpět. Za stěžovatele je podání podepsáno jeho právním zástupcem JUDr. Tomášem Cabalkou.

Podle ustanovení § 47 písm. a) s. ř. s. soud řízení usnesením zastaví, vzal-li navrhovatel svůj návrh zpět. Toto ustanovení je ve smyslu § 120 s. ř. s. třeba vztáhnout i na řízení o kasační stížnosti.

Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že projev vůle stěžovatele, jímž došlo ke zpětvzetí kasační stížnosti, nevzbuzuje pochybnosti, že jím stěžovatel míní ukončit přezkumné řízení soudní, když výslovně uvádí, že se již nemíní domáhat cestou kasační stížnosti zrušení napadeného rozsudku Krajského soudu v Praze. Podání je sepsáno zplnomocněným zástupcem stěžovatele JUDr. Tomášem Cabalkou, a jím je též podepsáno. Nejvyšší správní soud proto v souladu s ustanovením § 47 písm. a) s. ř. s., za použití § 120 téhož zákona, řízení o kasační stížnosti zastavil.

Za této procesní situace, kdy vzal stěžovatel svou kasační stížnost výslovně zpět v celém rozsahu, se Nejvyšší správní soud již nemohl zabývat návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

Vzhledem k tomu, že řízení bylo zastaveno, rozhodl Nejvyšší správní soud podle ustanovení § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. za použití § 120 téhož zákona tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť řízení bylo zastaveno.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 28. dubna 2005

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu